

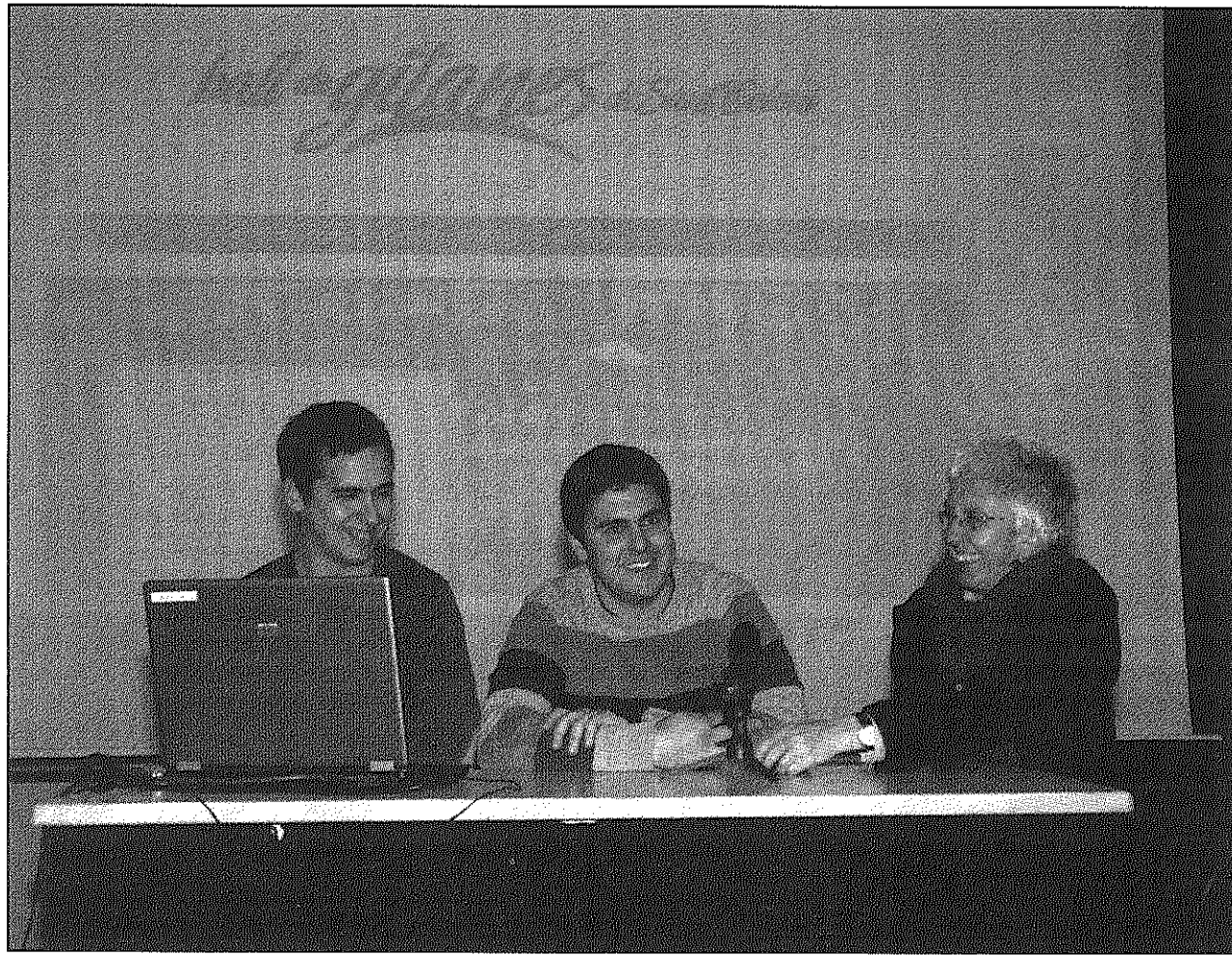
Es presenta la pàgina web del Ball de Gitanes per donar a conèixer arreu tots els elements de la festa

■ L'espai www.gitanessantceloni.cat permet resseguir la història del ball, el vestuari, els balls i altres elements de gitanes

REDACCIÓ. Sant Celoni
La Colla del Ferro va presentar dimecres al vespre, a la sala petita de l'Ateneu, la nova pàgina web del Ball de Gitanes de Sant Celoni, gitanessantceloni.cat. L'acte va anar a càrrec de Raül Garcia i Jordi Serra, que van explicar els objectius de la iniciativa i les principals característiques de la web. En aquest sentit, Garcia va assenyalar que el web es posava en marxa per "escalfar motors" per la ballada de diumenge i va agrair a tota la gent que ha col·laborat en la confecció d'aquesta pàgina bastida a partir de nombroses aportacions. També va tenir un agraïment especial per a Serra, dissenyador de pàgines web de l'empresa Artífex, per haver-se brindat a elaborar gratuïtament la del Ball de Gitanes de Sant Celoni.

Per la seva banda, Serra va explicar la seva vinculació amb la colla, "sóc xicot de balladora", abans d'explicar els principals continguts que s'hi podran trobar, i que van des de la història, la festa i les músiques i danses del Ball de Gitanes fins a una agenda i un espai de notícies on els visitants poden escriure els seus comentaris. Una de les principals característiques del disseny, va explicar, és que s'ha fet a partir de programari lliure i que permetrà a l'entitat poder editar tots els continguts.

L'objectiu principal de la posada en marxa de la pàgina, va cloure Garcia, "és que la gent que entri tingui una idea clara de com són les Gitanes a Sant Celoni" i va remarcar que a l'espai s'hi inclouen

Raül Garcia, Jordi Serra i Enriqueta Amadó a l'acte de presentació de la pàgina web a l'Ateneu (AdBM)

des de fotografies de ballades del 1907 de la Colla dels Solters del Centre Popular, fins, ben aviat, el DVD de la ballada del 2010 elaborat per Jordi Reverté. Il·lustracions de Carles Pucho i arxius sonors amb les músiques d'assaig acaben de completar aquesta nova eina per donar a conèixer arreu el Ball de Gitanes de Sant Celoni.

Al final de l'acte es va donar veu al públic assistent que va fer propostes com la possibilitat d'identificar les persones que surten a les fotografies antigues seguint la línia iniciada per l'historiador Josep M. Abril amb les exposicions de fotografies històriques de Sant Celoni. També es va demanar com es penjarien les imatges de les ballades,

que Garcia va aclarir que es faria a través de Picasa per no col·lapsar la pàgina. A demanda d'un dels assistents, com a cloenda es va treure el missatge 'en construcció' que fins al moment acompanyava la web, donant per oficialitzada la posada en marxa de la pàgina. Un tall de coca i una copa de cava va donar l'acte per acabat.

S'obre la inscripció per a entitats que vulguin instal·lar barraca de Festa Major

REDACCIÓ. Sant Celoni

L'Ajuntament de Sant Celoni ha obert el termini perquè totes les entitats interessades en muntar una barraca durant la Festa Major de setembre es puguin inscriure. Aquestes ho podran demanar presentant una instància a l'Oficina d'Atenció Ciutadana, situada al Safareig, i tindran temps per fer-ho fins el 15 de març.

Com en anys anteriors, per poder instal·lar-s'hi caldrà complir uns requeriments acordats en les reunions de la comissió de barraques. Aquests es resumeixen en: tenir una antiguitat mínima d'un any; ser una entitat sense ànim de lucre amb els estatuts i el NIF actualitzats propis; presentar una memòria on es mostri que l'associació té una dinàmica activa en el teixit associatiu de la vila i que les seves activitats van adreçades a tots els celonins i celonines.

La dinàmica de l'entitat que vulgui instal·lar la seva barraca durant els concerts de la Festa Major es podrà acreditar a partir de diversos elements com la presentació d'un calendari d'activitats impulsades des del setembre del 2010 fins el dia de la inscripció, díptics, cartells, pressupostos d'activitats realitzades, presentació de les factures, o similars.

Per a més informació sobre aquesta iniciativa les entitats interessades es poden adreçar a l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Sant Celoni, situada a la Rectoria Vella, els dilluns, dimecres i divendres de 9 del matí a 1 del migdia, per telèfon al 93 864 12 13 o bé enviant un correu electrònic a lescasetes@santceloni.cat

EN PRIMERA PERSONA FERRAN CATARINEU (fcatarineu@hotmail.com)

Ciutats brutes

Fa uns anys, no pas massa, quan alguns barris de Barcelona ja eren tan bruts com ara, recordo que a la vila de Gràcia es produí un fet que va merèixer sortir als periòdics uns quants dies: tips de veure les seves façanes plenes de cartells publicitaris un grup de jubilats es van organitzar per seguir el qui els col·locaven a primera hora i arrancar-los-els tot seguit. És clar, el grup que col·locava els cartells, si aquets desapareixien i se n'adonava el control de l'empresa contractant no cobraven i ben aviat es van produir enfrontaments entre els que col·locaven els cartells i els que els arrancaven darrera seu; la cosa s'agreuà tant que va obligar a intervenir la policia. Escric de memòria, sense documents, i no recordo com va acabar.

Sant Celoni, fa temps, era un poble amb les façanes dels carrers més comercials plenes de cartells (un empleat de banca que havia voltat molt em digué un dia, exagerant evidentment, que era el poble

de Catalunya amb les façanes més brutes). La tasca de neteja de veïns i botiguers aconseguí que ara les façanes del carrer Major i de la Carretera Vella generalment estiguin netes. Malauradament no es pot dir el mateix de les façanes de carrers ben propers con el Torras i Bages, per posar un exemple. Ara el repte és aconseguir que aquests també es netegin i que el mobiliari urbà o les portes de les arquetes de subministrament elèctric i altres, actualment plenes de cartells i avisos de tota mena, tornin a ser estèticament presentables i desapareguin de pals de senyalització i de faroles avisos de pisos en venda o lloguer, de professors d'anglès, de senyores de companyia o dels coneguts triangles grocs que com que vull se honest en els meus escrits i n'he vist no puc deixar de consignar-los encara que em dolgui.

Si en els cartells Sant Celoni ha guanyat bastant no passa el pateix en les pintades. Bretolades com la d'empastifar els esgra-

fiats de l'església s'han produït per exemple en els arcs de pedra dels baixos de l'Hotel Suís amb tot el que suposa aconseguir esborrar-los. N'hi ha un molt tendre que diu "Marco teamo, tot junt i amb majúscules. (Noia, guapa, sigues decidida i digues-li-ho a ell directament que el faràs feliç i no embrutiràs una façana emblemàtica).

Què es pot fer? O què podem fer, perquè això es cosa de tots, administració i ciutadans. D'entrada aplicar les ordenances si n'hi ha (recordo que fa uns tres anys se n'estudiaven unes, hi havia divisió d'opinió entre els partits, i no sé si es van aprovar definitivament). Amb els cartells, anuncis i avisos com a mínim hi ha un telèfon i se'n pot localitzar el responsable. També tan l'administració (polítics i funcionaris) con els ciutadans ser molt curosos quan tenim necessitat de fer publicitat d'alguna cosa. Donar una bona imatge del poble i del país cosa que ens beneficiaria

a tots, inclús en estima personal.

I per donar una bona imatge del país cal acabar, conscienciant els autors, molts de bona fe i sense ànim de fer mal, que no anem per bon camí si mostrem als nostres visitants, vinguin d'on vinguin, els ponts, els viaductes, els murs, els túnels de les nostres infraestructures viàries plens de pintades de tota mena, encara que siguin gratament patriòtiques: per expressar el nostre orgull de catalans, la nostra ferma identitat, no cal escriure-hi "Catalonia not is Spain", encara que ho creiem i ho sentim de totes totes i per lloable que sigui creure-ho i sentir-ho. Tampoc per deixar les nostres vies de comunicació plenes de pintades d'estelades ens arribarà abans la desitjada independència. És més positiu per abastar aquestes fites donar una imatge de país net i civilitzat, més de nord que de sud. Més autènticament europeu. I treballar fort, sense pressa però sense fallir.